силует міста, або при будівництві великих адміністративно-офісних, готельних центрів найбільш розумними є підземні багаторівневі паркінги і автостоянки. При створенні таких потужних центрів виправдано пристрій підземних стоянок зі зручними переходами від них в обслуговувані ними будівлі масового відвідування. Останнім часом для групи таких об'єктів створюється загальна підземно-цокольна платформа, в якій влаштовуються в декількох рівнях стоянки, склади, під'їзди до них та інші споруди допоміжного та обслуговуючого напрямки.

Правильно розташований і спланований паркінг знижує негативний екологічний вплив на навколишнє середовище.

Містобудівники та архітектори в процесі проектування паркінгів повинні вирішувати цілий комплекс питань щодо створення комфортного середовища, яка дозволить людям задовольняти їх повсякденні потреби і відповісти вимогам сталого розвитку міст.

З позиції екологічного підходу до проектування паркінгів слід виділити ряд сучасних тенденцій їх формування:

– раціональне розташування в міському середовищі;

– вибір об'ємно-просторового рішення будівлі з урахуванням кліматичних особливостей місця будівництва;

– впровадження енерго ефективних технологій (озеленення дахів і фасадів будівлі, застосування басейнів для збору дощової води, сонячні панелі, вітро генератори тощо);

– гуманізація міського середовища шляхом створення сучасного архітектурного об'єму будівлі.

– використання переробленої сировини в будівництві.

Дотримання всіх вище перелічених позицій дозволить сформувати функціонально і естетично привабливий архітектурний об'єм будівлі паркінгу і забезпечить його відповідність до основних положень концепції сталого розвитку міського середовища з позиції екологічного підходу. Це дозволить створити гуманну середовище, яке забезпечує можливість людям задовольняти їх повсякденні потреби і відповідає екологічним вимогам.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТУРИ ІНТЕРАКТИВНИХ ДІЛОВИХ ЦЕНТРІВ

Ель Сакка Мохамад
Науковий керівник ***– Велігоцька Ю.С., канд. архіт., доцент***

За часи культури постіндустріального, або інформаційного суспільства, основна діяльність людини полягає в розумовій діяльності, "інтелектуальному виробництві". В умовах нинішніх вимог життєді-

яльності міст і при обліку сучасних аспектів розвитку суспільства, істотна діяльність людини полягає в офісних приміщеннях. Даний процес протікає в основному в різних ділових просторах. Сучасні ділові центри представлені широким спектром різних структур, що обумовлено великою різноманітністю напрямків і форм ділової активності. В умовах розвитку комп'ютерної технологічності, архітектура сучасних ділових центрів вимагає особливого робочого середовища. Сучасні можливості в галузі архітектури, обчислювальної техніки, кібернетики, конструкцій, матеріалів, дозволяють діловим центрам по всьому світу розвиватися за межі функціональності, а створюють здатність сприймати, взаємодіяти з людьми.

Питання інтерактивності були підняті лише на початку 2000-х років, а прийоми почали формуватися за допомогою розвитку сучасних технологій, і вчених, що теоретизували їх функції. Після чого, з'явилися такі терміни, як: медіа-архітектура, світлова архітектура, адаптивна архітектура, гіперархітектура, інтерактивна архітектура і т.п.

Інтерактивність відобразилась на архітектурі ділових центрів у вигляді нових методів проектування. Розвиток сучасних технологій, удосконалення обчислювальної техніки виходить на рівень високосучасної архітектури.

Сьогодні інтерактивні ділові центри (ІДЦ) - це динамічні архітектурні об’єкти, в яких протікає багатофункціональна діяльність людини, в яких використовуються інтерактивні технологічні системи взаємодії з навколишнім середовищем, здатні задовольнити мінливі потреби щодо перемінних індивідуальних, соціальних і екологічних вимог.

До основних прийомів інтерактивності в ділових центрах слід віднести: адаптивність; мобільність; модульність; трансформація; інформативність; віртуальність.

Потреба в інтерактивних ділових центрах заснована на продуктивності. Основним з важливих особливостей є адаптивність (трансформація), яка дозволяє реагувати на мінливі соціальні, економічні, функціональні та кліматичні вимоги до умов в приміщеннях. За рахунок цих технологій можливо отримати найбільш комфортні умови для праці, маючи можливість трансформувати до любих вимог робочого простору.

Також одним з важливих вимог в ІДЦ є інформативність. І поліпшення цього процесу можна домогтися використовуючи інтерактивні поверхні. Можливості застосовування таких конструкцій більш ніж великі, вони здатні прикрасити будь-який центр і оживити будь-

яке приміщення. Головна їхня особливість полягає в тому, що вони здатні реагувати на рухи людини. Це універсальний і оригінальний спосіб подачі інформації і рекламування в ІДЦ.

Ще одним із особливих прийомів інтерактивності в ділових центрах є медіафасади, які вводять знаряддя спілкування, що взаємодіють за допомогою мультимедійних систем і екранних технологій. Завдяки цих технологій в центрах відбувається обмін інформацією з середовищем і користувачами. З одного боку, медіафасади в ІДЦ можуть бути включені після завершення будівництва, спрямована на підвищення яскравості будівлі з візуальним, фізичним, часто з художнім або суспільно значущим змістом.

Використання світлових засобів теж формує напрям інтерактивності ділових центрів. Вони являють собою легкий, нематеріальний прийом в ІДЦ, що досягається за рахунок систем освітлення будинку, взаємодія з робітниками центрів за рахунок дизайну, що націлений на створення і передачу письмових, голосових повідомлень, динамічних зображень.

Також в ділових центрах можуть використовуватися кінетичні поверхні, що включають рухливі конструктивні елементи, які взаємодіють із середовищем. Дані технології допомагають застосовувати природну енергію; естетичної потреби людини в постійній зміні навколишнього середовища і полягає в видовищності архітектурних форм.

Аналізуючи зарубіжні приклади в ІДЦ можна зустріти також сприйнятливі поверхні – чутливі архітектурні технології, здатні до швидкої трансформації, із застосуванням "інтелектуальних" поверхонь і матеріалів. Також зустрічається термін віртуальні та транстехнології. Що дозволяють міняти масштаб, форму і стан в залежності від навколишнього середовища, який фізично не існує.

Отже, визначено сучасні особливості ІДЦ, що включають такі технології, як: інтерактивні, медіафасади, світлові, адаптивні, кінетичні архітектура, сприйнятливі та ін, які спрямовані на забезпечення взаємозв'язку сучасної роботи ІДЦ, так покращення їх продуктивності, інформаційності, економічності та комфорності пребування в них.